

PRETKONCILSKI DOKUMENTI

(Ukratko)

Najznačajniji pretkoncilski dokumenat o crkvenoj glazbi jesr motu proprio pape Pia X. *Tra le sollecitudini* (Inter pastoralis officii, od 22. studenog 1903.), kojeg su smatrali „pravnim kodeksom“ crkvene glazbe. Njime je započeta velika obnova liturgijske glazbe u dvadesetom stoljeću. Prema tom dokumentu pod crkvenom glazbom imaju se razumjeti skladbe koje su tekstom, sadržajem i oblikom prikladne za svečanu liturgiju. Liturgijska glazba treba da bude sveta, zatim prava umjetnost i napokon općenita. Sv. Pio X. postavlja i ovo načelo: „Glazbena kompozicija tim je većma za Crkvu sveta i liturgijska, čim se više naslanja na gregorijanski napjev, a tim je manje dostojna hrama, čim se više udaljuje od ovog vrhovnog uzora“(br. 3).

Sljedeći važni dokument je apostolska konstitucija pape Pia XI. o liturgiji, gregorijanskom pjevanju i svetoj glazbi *Divini cultus sanctitatem* (od 20. prosinca 1928.). Slijede enciklike pape Pia XII. o svetoj liturgiji *Mediator Dei et hominum* (20. studenog 1947.) i o svetoj glazbi *Musicae sacrae disciplina* (25. prosinca 1955.). Ova posljednja ističe se temeljitom obradbom svih vidova liturgijske glazbe. Obraduje sljedeću građu: 1. Povijesni pregled, 2. Umjetnost i njezina načela u liturgiji, 3. Osobine svete glazbe i pravila za njezino izvođenje u liturgiji, 4. Odredbe biskupima. Papa Pio XII. posebno naglašava umjetničku stranu liturgijske glazbe. Također upozorava da crkvena umjetnost, napose glazba, zahtjeva umjetnike koje nadahnjuje vjera i ljubav prema Bogu.

Valja spomenuti i dokument koji nosi naziv *Uputa o svetoj glazbi i svetoj liturgiji u smislu enciklika pape Pia XII. Musicae sacrae disciplina i Mediator Dei et hominum* (izdao Sveti zbor obreda dne 3. rujna 1958.). Ova uputa točnije objašnjava i tumači najvažnija poglavlja spomenutih enciklika